

Park Rzeźby na Bródnie. Rozdział VII **Honorata Martin, „Zadomowienie”**

19 czerwca – 5 lipca 2015, godz. 16.00 (finał projektu)

Kuratorzy: Sebastian Cichocki, Katarzyna Karwańska
Producentka artystyczna: Katarzyna Karwańska
Idea Parku Rzeźby na Bródnie: Paweł Althamer

Performans Honoraty Martin w Parku Rzeźby na Bródnie jest związany z problematyką przetrwania, wymiany i gościnności, jak i eskapizmu. Jego fundamentem jest sekwencja zdarzeń, interakcji, to, co wydarzy się bez publiczności lub wobec i przy współudziale przypadkowych świadków. Artystka koczuje w Parku Bródnowskim, wykorzystując enklawę zieleni na Targówku jako tymczasowy dom. Ze względu na specyfikę projektu nie ma on swojego jasno określonego początku, a jedynie koniec – spotkanie z artystką po realizacji performansu. Idea zamieszkania w miejskim parku przywołuje nieodwołalnie kwestie wydomowienia, jak i konieczności wypracowania nowych form komunikacji, w świecie którego polityczne i ekonomiczne fundamenty drżą w posadach.

Sztuka Honoraty Martin rozgrywa się w czasie rzeczywistym, w skali 1:1. Logika wydarzenia ustępuje w jej pracach wobec potrzeby ciągłości i (prze)trwania. Martin jest radykalną performerką, która używa „nieradykalnego” tworzywa, jakim jest świat wokół (ludzie, zwierzęta, budynki, ulice, rzeka etc.), oraz własne emocje i doświadczenia. Jej sztuka materializowała się dotychczas jako wędrówka po bezdrożach Polski B czy rewitalizacja zdegradowanej kamienicy. Wiele z działań Honoraty Martin wiąże się z przekraczaniem ograniczeń własnego ciała i społecznych tabu: artystka zwisła z balkonu bloku mieszkalnego, zanurzała się zimą w brudnej rzece-ścieku, pozwoliła nieznajomym wejść do swojego mieszkania i zabrać osobiste przedmioty. Honorata Martin traktuje sztukę jako naturalne przedłużenie funkcji życiowych: jedzenia, spania, chodzenia, a czasami żałoby czy lęku. Większość z jej prac wymyka się formatowi wystawy czy artystycznego wydarzenia. W jej sztukę wpisane jest ryzyko, związane z testowaniem artystycznych kompetencji (nie tylko manualnych zdolności, ale także umiejętności budowania tymczasowych wspólnot czy konfrontowania widza z jego własnymi wypartymi pragnieniami) z dala od bezpiecznych i sankcjonujących wagę wydarzenia, murów instytucji sztuki.

Najbardziej znany projekt Honoraty Martin Wyjście w Polskę opierał się na samotnej wędrówce, którą artystka rozpoczęła się latem 2013 roku w Gdańsku. Wyprawa ta nie miała żadnego z góry przyjętego planu –po dwóch miesiącach Martin dotarła pieszo do Dzierżoniowa na Dolnym Śląsku. W akcji tej uwidocznia się charakterystyczny rys jej twórczości: rozgrywa się ona pomiędzy artystką a przypadkowym widzem, bez pośrednictwa instytucji oraz ich rytuałów. Jednocześnie tworzy tymczasowe enklawy – komunikacji, akceptacji, wymiany. Sama dokumentacja tych działań ma charakter drugorzędny, jest „raportem” z banalnych światów, jest zaledwie przesunięciem codzienności. Podobnie jak w przypadku praktyk Pawła Althamera, inicjatora Parku Rzeźby na Bródnie, fundamentalne doświadczenie nie musi opierać się na dalekiej podróży, wręcz przeciwnie, konstruowane jest najczęściej poprzez zanurzenie się w egzotycznej lokalności.

Praktyka artystyczna Honoraty Martin ma charakter „post-instytucjonalny”. W jej działaniach odnaleźć można echa sztuki lat 70., opartej o przekraczanie ograniczeń własnego ciała i upływu czasu, rozmycie granic pomiędzy praktyką artystyczną a zwykłym życiem, jak miało to miejsce na przykład w performansach Tehchinga Tsieha, Lee Lozano czy Basa Jana Adera. Sztuka ta zanurzona jest jednak w konkretnych realiach – Polski XXI wieku, do której artystka odnosi się z całym bagażem osobistych lęków i fantazji.

Park Rzeźby na Bródnie

Park Rzeźby na Bródnie jest ewoluującą wystawą sztuki współczesnej, prezentowaną pod gołym niebem i dostępną dla widzów przez całą dobę. Park został zainaugurowany w 2009 roku jako wspólna inicjatywa artysty Pawła Althamera, Urzędu Dzielnicy Targówek i Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie. Prace artystów rozsiępane są po Parku Bródnowskim zaprojektowanym na terenie dawnych upraw rolnych i ogrodniczych przez inżynier Stefanię Traczyńską w latach 1976-1978. Projekt Parku Rzeźby czerpie z różnych tradycji sztuki publicznej: zarówno tej wywodzącej się ze sztuki abstrakcyjnej i minimalizmu, jak i mającej społeczny, partycypacyjny charakter. Wystawa podzielona jest na „rozdziały” - raz do roku w Parku pojawia się nowa rzeźba. Nie wszystkie realizacje artystów mają charakter stały czy materialny; „rzeźba” definiowana jest tutaj raczej jako rodzaj dynamicznej artystycznej wypowiedzi na temat konkretnego miejsca, czasu, relacji przestrzennych i ludzi. Znajdujące się w parku dzieła stanowią część stale rosnącej kolekcji Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie.

Dotychczas swoje prace w Parku Rzeźby na Bródnie realizowali m. in. Paweł Althamer, Boring Drug, grupa Bracia, Youssouf Dara, Olafur Eliasson, Jens Haaning, grupa Nowolipie, Susan Philipsz, Katarzyna Przezwańska, Monika Sosnowska, Roman Stańczak, Rirkrit Tiravanija oraz Ai Weiwei. Podczas 7. edycji Parku Rzeźby na Bródnie prezentowany będzie dwutygodniowy performans trójmiejskiej artystki Honoraty Martin. Tej edycji towarzyszy nowa odsłona Kongresu Rysowników Pawła Althamera na terenie bródnowskiego grodziska oraz otwarcie filii Parku w Areszcie Śledczym Warszawa-Grochów.

Miejsce

Park Bródnowski, od strony Chodeckiej
Wystawa dostępna 24 godziny na dobę przez cały rok

Organizatorzy

Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie
ul. Pańska 3
00-124 Warszawa
www.artmuseum.pl

Urząd Dzielnicy Targówek m.st. Warszawy
ul. Kondratowicza 20 00 – 983
Warszawa www.targowek.waw.pl

Inne wydarzenia

Rysunkowy namiot duchów

23 czerwca (wtorek), godz. 20.00

Podczas Nocy Świętojańskiej (z 23 na 24 czerwca) odbędzie się, inicjowane przez Pawła Althamera i Rafała Żwirka, wydarzenie Rysunkowy namiot duchów. Jest to kontynuacja formatu tak zwanego kongresu rysowników, mającego na celu tworzenie tymczasowych przestrzeni do komunikacji za pomocą najprostszej formy wypowiedzi plastycznej, jaką jest rysunek. Kategorie autorstwa, wiedzy eksperckiej czy kwalifikacji są w tym przypadku nieistotne. Powstaje wystawa, będąca efektem niewerbalnej dyskusji między uczestnikami w różnym wieku, o odmiennych doświadczeniach życiowych czy poglądach. Dotychczas Kongres Rysowników realizowany był między innymi w Berlinie, Pekinie, Nowym Jorku i Stambule.

Prawdziwa sztuka – prawdziwe więzienie

27 czerwca (sobota), 12.00

Kolejne wydarzenie podczas 7. edycji Parku Rzeźby na Bródnie to otwarcie filii Parku w Areszcie Śledczym Warszawa-Grochów. Organizowany przez Fundację Dom Kultury projekt to swoisty negatyw wystawy na Bródnie: zamiast otwartej przestrzeni publicznej, dostępnej przez całą dobę mamy do czynienia z zamkniętą instytucją, o rygorystycznych zasadach dopuszczających wizyty osób z zewnątrz. Na terenie aresztu powstaną rzeźby, instalacje oraz aranżacje roślinne. Projekt jest kontynuacją cyklu warsztatów artystycznych prowadzonych z więźniarkami na Grochowie między innymi przez Pawła Althamera, Paulinę Pałkę Antoniewicz, Artura Żmijewskiego, Rafała Żwirka, Janka Bajtlika, grupę Reaktor - Laboratorium Rzeźby. Relacja z otwarcia więziennej filii Parku Rzeźby zostanie zaprezentowana 28 czerwca na Bródnie.